

[Holger K. Nielsen]

stand til at få et arbejde i Portugal på danske lønninger, så er han jo så meget mere konkurrencedygtig, om jeg så må sige, end sine portugisiske konkurrenter, at han naturligvis skal have lov til det.

Det drejer sig om at få nogle minimale regler. Man kan godt give højere lønninger end det her – ligegyldigt om det er i Danmark eller i Portugal. Det, vi bare skal forhindre, er, at man kan gå under et vist minimum og på den måde virke konkurrenceforvridende. Så den indvending holder ikke.

Den anden indvending går ud på, at man i øjeblikket er i gang med at revidere det pågældende direktiv. Jeg må tilstå, at det var en indvending, jeg havde forventet før debatten her i dag.

Jeg vil generelt sige, at vel er problemet rejst i forbindelse med det nye direktivforslag, men det har ret beset, som vi også skriver i bemærkningerne, været der hele tiden. Jeg tror, det var Entreprenørforeningens formand, der i efteråret 1988 var ude med bemærkningen: Jamen vi har jo hele tiden haft det problem, så er der grund til at gøre noget ved det nu? Hvis det var et problem, ville vi have oplevet det tidligere.

Men sandheden er, som vi også skriver, at vi vil opleve langt flere grænseoverskridende aktiviteter i EF's indre marked og den proces, der er i gang, og at, som jeg sagde før, det vil blive et langt større problem. Derfor er der principielt intet i vejen for, at man gennemfører denne ændring fuldstændig uafhængigt af, hvordan det går med det nye direktivforslag.

Men jeg kan forstå, at man vil tage det op, når det nye direktiv bliver vedtaget, og jeg må forstå det sådan, at så skal man i det mindste revidere 1974-cirkulæret, eller måske skal man i gang med en lovændring.

I forbindelse med det nye direktiv pukker man nu på, at man har taget højde for det i de parlamentsændringsforslag, der er vedtaget. Jeg tror dog, hr. Duetoft i sin tale – i øvrigt en meget udmærket tale, synes jeg – antydede, at det ikke var helt sikkert. Nej, det er så sandelig ikke sikkert, at man i parlamentsændringsforslaget har taget højde for dette problem. Vi havde et samråd i Markedsudvalget i forrige uge, og det var tindrende klart på det samråd, at det her er ret uklart, og at der ikke gennem de ændringsforslag er skabt klarhed, specielt ikke hvad angår overenskomstmæssige forhold.

Det fremgår i øvrigt også af kommissær Martin Bangemanns udtalelser i EF-Parlamentet, at med de formuleringer, der foreligger på nuværende tidspunkt, er der ikke skabt klarhed om dette problem. Derudover ved vi jo heller ikke, om Kommissionen vil fremsætte de ændringsforslag, som Parlamentet har stillet. Dér sagde ministeren, det skal medgives hende, også »muligvis«.

Gennem det, der er kommet ind i direktivet, er der på ingen måde skabt klarhed, og der er måske en risiko for, at det er værre, end det var før, men det er også ting, vi skal have undersøgt. Vi skal have undersøgt i det arbejde, som forestår i Folketingets Markedsudvalg, hvordan de ændringer og de eventuelle ændringsforslag, som Kommissionen kommer med, vil påvirke vores situation på dette område.

Som sagt kunne vi efter min opfattelse godt gøre det allerede nu, for det er et problem, der har været der hele tiden, men stemningen er for, at vi venter, til direktivet er endeligt vedtaget.

Jeg er glad for, at der er så mange, der siger, at de godt vil have vores forslag i baghånden. Det synes jeg er meget tilfredsstillende, og jeg fornemmer helt klart, at der i Folketinget er et flertal for – for så vidt det viser sig, at den usikkerhed, som jeg antyder ligger i Parlamentets ændringsforslag, også slår igennem i det, man vedtager i Ministerrådet – at den usikkerhed vil få som konsekvens, at vi vedtager ændringer her i Folketinget.

Endelig til allersidst: Selv om det skulle vise sig, at man får løst problemet gennem direktivet, er det under alle omstændigheder nødvendigt at ændre enten dansk lovgivning eller de administrative bestemmelser, så vores forslag kan godt gennemføres helt uafhængigt af, hvordan det går med det direktivforslag, som er til behandling i Kommissionen og senere kommer til EF's Ministerråd.

Men vi er tilfreds med, at der i Folketinget er et flertal for, at man skal kunne fastholde danske overenskomster og dansk lovgivning i forbindelse med EF's udbudsdirektiv.

Aage Brusgaard (FP):

SF's ordfører svarede udmærket på det, jeg nævnte første gang, men jeg vil godt stille et spørgsmål til CD's hr. Duetoft, som jo var en meget varm fortaler for forslaget her.